

VERKLARING VAN VERHOOR VAN GETUIGE-DESKUNDIGE

Naam: Bryan Hendrikus Leonardus Maria Franken

Geboortedatum: 28 mei 1987

Geboorteplaats: Delft

Beroep: horecaondernemer

De getuige-deskundige heeft het volgende verklaard:

Ik ben eigenaar van twee strandpaviljoens onder de naam BeachLine Beach & Events in 's Gravenzande en Hoek van Holland, met daarnaast een outdoor activiteitenbureau met strandactiviteiten waaronder strandzeilen. Onze locaties dienen beide als een evenementenlocatie voor feesten, partijen en bedrijfsuitjes en worden geboekt in combinatie met strandactiviteiten en horeca. Graag vertel ik eerst wat over mijn zakelijke ervaring, gevolgd door mijn privé ervaring en sluit ik af met mijn kijk op het huidige beleid en crisis.

De locatie Hoek van Holland hebben we dit jaar sinds 1 januari voor het eerst in bezit. De maanden januari en februari zijn gebruikt om te investeren, schoon te maken en op te knappen. Hierna zijn we op 1 maart voor het eerst opengegaan en zijn we precies 2 weken open geweest. Omdat er veel geïnvesteerd was, ontstond er een liquiditeitsprobleem en moest ik direct bijspringen met eigen spaargeld. De locatie in 's-Gravenzande waren wij in maart aan het opbouwen toen wij hoorden dat alles dicht moest vanwege Corona.

Zonder enig perspectief hebben wij tot eind maart het strandpaviljoen opgebouwd en hebben wij aan het einde van deze maand de lopende contracten moeten ontbinden. Wij werken, omdat wij seizoensgebonden zijn, voornamelijk met ZZP'ers voor een periode van 6 maanden op contract. Dit doen wij van maart tot en met oktober. Hierdoor waren wij genoodzaakt om aan het einde van maart de verse contracten te onderbreken. De maanden maart, april en mei gingen zonder enig perspectief op verlichting van de maatregelen voorbij.

6 dagen van te voren hoorden wij dat de horeca 1 juni open mocht; alles op anderhalve meter en een beperkt aantal personen per tafel. We hebben hierdoor 30% moeten snijden in het aantal zitplaatsen. Doordat het personeel reeds was gevlogen en ander werk gestart was, stonden wij allesbehalve gesteld qua managementbezetting. Daarbij was 1 juni een stranddag en hadden we een grote uitdaging om überhaupt open te kunnen gaan. Bij het uitzetten van vacatures liepen we ertegenaan dat 2/3 maanden seizoen voor de meeste kandidaten te kort was om nog aan te beginnen. Hierdoor werden managementfuncties niet ingevuld en was ik samen met 1 kok per locatie afhankelijk van oproepkrachten, studenten en uitzendkrachten. Hetgeen wat je aan kwaliteit in 8 jaar hebt opgebouwd, glipt in één keer door je vingers weg. Je bent volledig terug bij af en mensen tonen wel én geen begrip.

Als exclusief gelegen locatie zit onze kracht in de feesten en partijen. Voor vaste aanloop van gasten zijn wij niet de locaties, gezien we niet aan een boulevard zitten of bij een camping, en het weer is bepalend; dat is zwart/wit. Door de regelmatigheid van de partijen kunnen wij per locatie 5 managementfuncties full-time bieden. Dit jaar hadden we er op beide locaties één, en beide waren koks. Een stranddag, week of een aantal weken kan je dan ook met het management opvangen bijgestaan door extra oproepkrachten. Per locatie werken wij op een stranddag met 16-17 mensen terwijl wij negen van de tien dagen aan kunnen met 3-4 mensen. Het is altijd alles of niets met het weer.

Omdat we geen loze beloftes wilde maken aan de gasten, waren we genoodzaakt concessies te doen in het concept. Door met weinig management cruciale spots goed te bezetten, voorkom je dat je wordt overlopen op een stranddag. Hiermee bedoel ik het uitgifteluis, de bar en de keuken. Alleen het eten deden we aan tafel bezorgen, de drankjes stonden klaar voor de gasten aan de bar. Daarnaast introduceerden we vanaf dag één een QR-bestelmogelijkheid, maar omdat dit nieuw was had dit vele kinderziektes waar je midden in het seizoen niet op zit te wachten en die dus veel stress opleverden., zowel bij de gasten als het geringe personeel. We waren blij als een stranddag was afgelopen en zagen op tegen nieuwe stranddagen. Niet gezond voor een strandtent en niet leuk werken voor het team. Alle verantwoordelijkheid die normaal bij tien mensen ligt, komt dan opeens alleen op jou aan en dat is erg heftig. Overzicht bewaren is onmogelijk. Er zijn dagen geweest dat we gewoon het terras moesten sluiten omdat je anders overlopen zou worden door gasten. Het sloopt je fysiek en mentaal en je hebt geen perspectief of een lichtje aan het einde van de tunnel. De stress werkt uiteraard door op iedereen binnen het team.

Waar ik erg van geschrokken ben in van de afgelopen periode is het onbegrip van mensen en de harteloze berichten in de recensiepagina's van bijvoorbeeld Google. Berichten zoals "Het gaat al mis bij geen desinfectiepaal bij de ingang,..." Dit terwijl dit helemaal niet verplicht is geweest. Als klap op de vuurpijl zijn er tot tweemaal toe Boa's langs geweest om een officiële waarschuwing te geven. Eén keer omdat zij van bezoekers hadden vernomen dat er bij ons in het bedrijf handen werden geschud en een andere keer mét brief van de burgemeester omdat er een bijeenkomst werd georganiseerd tot 23.00 uur in plaats van de toegestane 22.00 uur. De uitnodiging voor de bijeenkomst was reeds verstuurd en twee dagen daarvoor werd de tijd aangepast naar 22.00 uur door de overheid. Hierdoor konden we de mensen niet meer vooraf informeren, maar we hebben de zaak wel om 22.00 uur gesloten. Je kunt je voorstellen dat je jezelf dan afvraagt waar je dan nog je best voor doet, en de moed zakt je in de schoenen. Als je eigen klanten je al gaan verraden, waar doe je het dan nog voor?

Door keihard te werken en de energie binnen het team positief te houden, hebben we voor wat betreft horeca break-even kunnen draaien. Hier is dan ook alles mee gezegd. Qua overheidsvergoeding zijn wij alleen aan het begin bijgestaan met eenmalig € 4.000,-. Voor de TOZO-regeling komen wij niet in aanmerking, gezien wij geen eigen personeel hebben. De nieuwe TLV regeling betreft een vergoeding op omzetzijning in het vierde kwartaal, maar ook hier komen we niet voor in aanmerking omdat we door het seizoen in het vierde kwartaal nauwelijks omzet hebben gehad in het verleden. In de outdoor strandactiviteiten misten we dit seizoen vooral de bedrijfsuitjes en vrijgezellendagen. Voor families was het gelukkig nog wel mogelijk om bijvoorbeeld te komen strandzeilen, wat goed te organiseren was op anderhalve meter. Deze omzet heeft ons geholpen deze winter door te komen en te overleven als organisatie.

Aan het begin van het seizoen en de corona-crisis in maart was mijn vrouw drie maanden zwanger. Gedurende haar zwangerschap hadden we thuis natuurlijk al een kleine rondlopen. Mees werd op 14 juni 1 jaar en Finn is op 21 september j.l. geboren. Gelukkig beide kerngezond. De aandacht lag voor mij in de eerste drie maanden volledig bij het nieuws, het RIVM en de WHO, omdat hier beleid op werd gemaakt. Hopende op een positief bericht of toekomstperspectief. Helaas tevergeefs, het bleef bij angst voor het virus en aangescherpte maatregelen.

De eerste maand was goed te accepteren, maar de opeenvolgende maanden waren mentaal erg zwaar, omdat ik onrecht constateerde. Onmacht en onbegrip braken mij als persoon en ik kon het

moeizaam verwerken. Tot op de dag van vandaag. Voor mij voelde het alsof ik in een film was beland en ik kon er lastig over praten met mijn vrouw, gezien haar focus alleen bij de kinderen lag en niet bij het virus of de maatregelen, wat volkomen begrijpelijk is. Ook vrienden en familie die allemaal nog naar hun werk gingen, vingen wel wat op van 'het hele gedoe', maar wisten inhoudelijk eigenlijk te weinig om gesprek te kunnen voeren. Mijn hele levenswerk en lange termijnplanning hing en hangt aan een zijden draadje, waardoor ik mijn vrouw echt heb moeten vragen om eens met me in gesprek te gaan. Puur om uit te leggen hoe ik naar de situatie keek, wat ik constateerde en waarom we ons in deze situatie bevonden. Gelukkig heb ik een sterke vrouw die daar tijd en moeite in heeft gestoken om hier samen uit te komen.

Zijdelings probeer je ook gesprekken aan te knopen op social media kanalen, maar je komt erachter dat iedereen alleen stellingen inneemt en er weinig inhoudelijk wordt geluisterd of gesproken. Krantenkoppen worden om je oren geslingerd en inhoudelijk wordt er nergens op ingegaan. Dit resulteerde in nog meer versplintering in relaties tussen vriendengroepen, familiegroepen en andere groepen. Dit alles omtrent een coronadiscussie. Dit heeft mij dan ook doen besluiten per direct te stoppen met alle soorten van social media, omdat het niets meer toevoegt in mijn ervaring, maar de samenleving alleen maar verder polariseert en versplintert.

Ik maak me sinds het begin van de crisis erg zorgen over onze samenleving en die van onze kinderen. In de maatschappij waarin wij momenteel leven voel ik me niet meer thuis en ik ben het vertrouwen in de overheid volledig kwijt.

Na een maand in angst voor een pandemie en zeer dodelijk virus te hebben geleefd, vond ik de maatregelen niet proportioneel ten opzichte van de cijfers. Ook twijfelde ik aan de beelden op TV van mensen die spontaan op straat dood neervielen en de massagraven.

Hierdoor kwamen bij mij de eerste vragen op en merkte ik tegelijkertijd dat onze democratie buitenspel werd gezet middels een spoedwet en het niet honoreren van de WOB. De Wet Openbaarheid Bestuur is wat mij betreft het allerbelangrijkste in een democratie en een pandemie kan niet de reden zijn dat dat ineens niet meer relevant is. Juist in crisistijd moeten we het met elkaar zien op te lossen. Alle hens aan dek zou je denken.

Het feit dat het kabinet zelf geen enkel initiatief heeft genomen om het volk te informeren over gezondheid of om de zorg te ontlasten heeft mij het vertrouwen volledig doen verliezen.

Ook herinnerde ik mij een uitzending van het programma Nieuwsuur. Hier legden zij uit dat de definitie 'pandemie' in mei 2009 door de WHO is aangepast om een maand later de Mexicaanse griep tot pandemie te verklaren, terwijl er sprake was van een mild virus met weinig doden. Het gevolg was dat er voor tientallen miljarden aan kosten werden gemaakt wereldwijd en dit achteraf niet nodig bleek te zijn. Ook Nederland kocht hier voor miljoenen in aan vaccins. Ik zag hier als ondernemer een zakelijk belang van farmaceutische bedrijven, constateerde een gelijkenis met de huidige situatie van COVID19, en ben uit gaan zoeken wat er nog meer speelde.

Als ondernemer snap ik dat een fiat geldsysteem niet eeuwig stand kan houden en ben me bewust van de staatschulden van vele overheden, crisissen, werkloosheid en opstanden. Daarbij heb ik mijn vader slachtoffer zien worden in de crisis van 2008 met een faillissement waarbij ik heb ingezien wat een gigantische machtspositie banken hebben. Ik ben mij hier altijd erg bewust van geweest in mijn eigen onderneming. Ik vergelijk ondernemen altijd met een monopoliespel, aangezien ik vind dat dat precies is waar we ons in bevinden. Ga je achteroverzitten dan koopt de

buurman je vroeg of laat op en lig je uit het spel. Zorg je niet goed voor je eigen vermogen en een natuurlijk element (een kanskaart) zit tegen, dan val je om en lig je wederom uit het spel. Woekerpolissen zijn daar een mooi voorbeeld van. De bank neemt onnodige risico's, waardoor het systeem uiteindelijk klapt. Crises worden vervolgens niet opgevangen door de banken zelf, die eigenlijk verantwoordelijk zijn, maar betaald met belastinggeld door overheden die bijspringen. Jan Modaal wordt dus twee keer opgelicht. Hij is én zijn baan kwijt en zijn pensioenfonds wordt leeggeroofd.

Kijkende naar het huidige systeem en uiteindelijk het International Monetary Fund stuitte ik op het World Economic Forum. Dit is een belangenvereniging voor het IMF en diverse grote multinationals. Laat hier nou de Bill & Melinda Gates foundation ook nauw bij betrokken zijn. Zij bleken toch wel een hele interessante agenda te hebben voor 'The Economic Reset' waarin een 'pandemie' erg goed uitkwam voor het realiseren van hun plannen. Hoe meer ik hierover te weten kwam, hoe meer ik ging inzien dat dit wel erg veel begon te lijken op een Chinees model of systeem.

Een monopoliespel ofwel een vrijemarkteconomie eindigt op twee verschillende manieren: er blijft één winnaar over, of het bord gaat van tafel omdat er wordt geconstateerd dat er wordt vals gespeeld.

Dat er wordt valsgespeeld door banken, daar was ik me al wel even van bewust, net als van het feit dat niet zijzelf verantwoordelijk worden gehouden, maar dat de burger financieel wordt uitgekleeft bij een crisis.

De crisis van 2008 was desastreus en de volgende crisis zou nog groter worden, wat onvermijdelijk is. Dit zou resulteren in nog meer opstanden, onrust, next, brexit etc., waardoor de huidige financiële macht de controle verliest over het huidige systeem.

In mijn visie wordt er een crisis gecreëerd over de rug van de gezondheidszorg door manipulatie van testen en cijfers en het inboezemen van angst (op een te herkenbare propaganda manier) om daarmee de economie op zijn knieën te brengen maar opzettelijk niet te laten klappen zoals in 2008. Door de geldpers aan te zetten, storten we ons in nog meer schulden en zal straks de schuld worden gegeven aan COVID19. Niemand staat op, want de meeste mensen ontvangen nu gewoon maandelijks geld. Dit weerhoudt mensen om kritisch te worden op het huidige beleid. Een logisch gevolg is wat mij betreft dat er een nieuwe digitale wereldvaluta wordt voorgesteld waardoor de huidige macht van banken en multinationals blijft bestaan en zich verheft boven het volk als een kleine elite. Dit gaat gepaard met 5G – controle, camera's en de uitspraak van het WEF dat je in 2030 niets mee privé bezit. Dit bevestigt mij in mijn opvattingen. Kijk naar China als uitkomst/voorbeeld.

Middels een digitaal basisinkomen word je straks verleid hier als (onwetende) burger wederom aan mee te doen, maar we moeten ons hier veel kritischer over opstellen. Door hierin mee te gaan, houden we het circus van list en bedrog overeind, geven we onze soevereiniteit, eigendommen en vrijheid weg, en nemen we geen verantwoordelijkheid voor ons eigen onbenullige gedrag.

De blockchain technologie maakt het mogelijk om af te stappen van dit circus en over te stappen op een Crypto Currency waarin een rentevrije, soevereine transactie mogelijk is van persoon A naar persoon B, zonder dat hier een derde partij aan verdient. Eerlijker kan niet.

Snap dat de blockchain technologie **de grootste bedreiging** is van de huidige macht en veel te snel opkomt. Door deze crisis en het buitenspel zetten van de democratie wordt middels regulering getracht deze technologie onder te brengen binnen hun eigen systeem.

Van mij mag het bord van tafel.

Leiderdorp
19 december 2020

Voorgelezen en ondertekend,

.....

Bryan Hendrikus Leonardus Maria Franken

.....

Drs. Pedro Kuit